

EL REFORMISTA

SETMANARI POLÍTIC D'AVISOS I NOVES

BIBLIOTECA
PÚBLICA

OLOT

Preu de subscripció:
1 pesseta trimestre. — Nombre solt 10 cèntims.

Redacció i Administració:
Carrer de Civillers, 22.

Any I

OLOT II de Juny de 1914

Núm. 23

Un qüento que sembla historia...

o Una historia que sembla qüento.

En una d'aquestes llargues vetlles d'hivern, estàvem tots els petits de casa al voltant de la llar, esperant impacients que'l nostre avi, un sant home que'ns estimava amb idolatria, ens distraigués una miqueta explicant-nos magistralment i com cada dia el seu *cuento*.

Recordo que retardava, i nosaltres esprits inquiets restàvem neguitosos i frenètics. Per si la figura verament patrimonial d'aquell home de mirada dolça, pro que pénétrava fins l'ànima volguent descobrir les nostres interioritats, feu la seva aparició i sentant-se en el lloc d'honor de l'*escón* comensà boi i cargolant el sempitern cigarro amb les següents paraules.

L'Instrucció i l'educació unides al perfecte coneixement dels preceptes de la moral i de la Doctrina Cristiana imprimeixen un sagell especial als homes que en l'avenir han de regir els destins de pobles, i en forma tal que están no ja lliures de les funestes passions que a tots ens dominen, pro si que tenen el suficient valor, la necessaria forsa de voluntat per a defensar-se d'elles amb éxit.

Per aixó fillets meus, que l'Instrucció sia ja des de bon principi sòlida i efíca, car lo contrari es entorpir l'intel·ligència i portar per derroters distins als qui, fiats en els que'ls ensenyen, quan no hi son a temps preveuen les terribles conseqüències que se n'han derivat de no adquirir els coneixements necessaris per a defensar-se de les maluries que en aquesta vall de llàgrimes han de sufrir com a deurer *innat* en l'home.....

Una vegada, continuá diguent el narrador amb veu que repercutia als nostres oïdos com a música celestial,

hi havia un poble aont l'Instrucció era deficientíssima, tant que els que dirigien els destins del mateix determinaren amb molt bon acert, gestionar la vinguda d'una comunitat que dediqués tota llur atenció a la ensenyansa facilitant li tots quants medis fossin necessaris, arribant fins a votar una subvenció que servís per a que la vida econòmica no sufrís detriment.

Pro fou el cas que, passaren anys i mes anys i no s'observava res que pogués compensar ni de bon tros, el sacrifici que'l poble s'havia imposat, no perquè no poguessin fer per la ensenyansa lo necessari, sino perquè els professors encarregats de la mateixa, no tenien els necessaris i indispensables coneixements de les qüestions que tenien d'ensenyar, i si per cas algú hi havia era rellevat ben prompte, car l'*espirit mercantil* era lo que imperava, i no tenien en compte el greu perjudici que ocasionaven amb l'incompliment del sagrat deurer del professorat.

Aixó feu, que inclus els mes fervents partidaris de l'institució, convençuts de que inseguint aquest camí, s'arribaria a l'absolut desconeixement de lo mes elemental en Instrucció, determinaren gestionar la vinguda d'altres professors, que, educats a la moderna, amb personal *idoneo i perfectament capacitat per a la ensenyansa*, omplenassen el buit que des de tant temps s'observava.

La Política de campaná, aqueixa política tan rastrera i fastigosa sortí airadament contra iniciativa tan noble i lográ, amb tot i regoneixer tot-hom la conveniencia de pendrer una immediata determinació, acallar als que tant justament protestaven i continuessin les coses com abans amb greu perjudici dels qui nens allavors hauran d'ésser el dia de demá els punitals damunt dels que havia de descansar la societat humana.

I tenim que en aqueix poble una subvenció se gasta inmerescudament i la ensenyansa es tant deficientíssima que va de fracás en fracás a passos agegantats.

Aixis acabá el meu avi, i avui després de tants anys aquelles paraules, corren a la meva orella com a profecia.

CARITAT!

Ja s'es constituída a n'aquesta ciutat la Junta de Protecció a la infancia i estinció de la mendicitat i es convenient, més encara, es necessari i indispensable que tots els ciutadans a la mida de les nostres forses, contribuim a que la tasca hermosa que s'han imposat aquesta Junta, sia la mes beneficosa posible per a que els nostres conveins desvalguts puguin ésser socorreguts en llurs necessitats mes perentories.

La missió d'aquesta Junta, missió, noble, missió santa, es ben digne de tots a mida de les nostres forses li prestem tot l'apoi, socorrent amb el nostre ovol als desgraciats que circumstancies agenes per complert a n'ells els ha sumit en la més greu miseria.

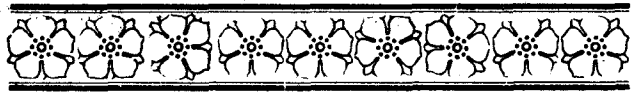
Nosaltres des de les columnes del nostre modest pro patriote setmanari, no'ns cansarem mai de recomanar a tots els Olotins pobres i rics, a que contribueixin prescindint d'esprit de banderies, d'egoismes a la realització immediata de la hermosa obra que la Junta d'estinció de la mendicitat s'ha imposat.

Ja el nostre arcalde en bell, parla-

ment que el diumenge pròxim passat va repartir-se profusament arreu de Olot, ens invita a pendrer part a la obra que's va a empendrer i no dubtem que el seu prec serà escoltat de tothom.

Es tant hermós, estimadíssims! Ilegidors, la caritat! Es tant noble, dignifica tant aixugar les llàgrimes dels desvalguts, ésser son consol!

Enlairem els cors, i juntemse tots per a que la missió de la Junta, quin éxit avala els noms dels qui la componen, dongui ben prompte els resultats que tots desitjem per la classe desvalguda.

Setmanals

Fa alguns dies el Ministre d'Instrucció Pública dictà una disposició prohibint que'ls professors particulars puguin formar part dels tribunals d'examen, si no son llicenciats en Lletres o en ciències.

Trovem encertadíssima la disposició, pro si nosaltres fóssim Ministres d'Instrucció Pública, i no serà molt difícil ser-ho, si tenim en compte les célebres paraules d'un il·lustre ex-Gobernador d'aquesta província «*otros mas etc. que yo lo han sido.*» encara en dictariem un altre en sentit més restrictiu, prohibint en absolut l'ensenyança de les assignatures del baxillerat als que no fossin llicenciats en Lletres o en Ciències, en una paraula, als qui no haguessin demostrat llur aptitud davant del competent tribunal.

Es ben cert que de lo que diu la premsa ben poc cas deu feren. Diumenge passat, sens anar més lluny, «La Comarca» felicitava efusivament als RR. P.P. de les Escoles Pies de aquesta ciutat per l'èxit obtingut en els examens celebrats a Girona pels alumnes del baxillerat, i en canvi «El Deber» deixava entreveure que no era gaire falaguer dit resultat i donava la culpa a la imperícia d'algun catedràtic.

En que quedem senyors? Es realment un éxit, o es un fracàs?

Nosaltres, a fuer de imparcials, sols hem de dir, que si males llengües no menten, aquest any les *icucurbitaceas* han anat a la ordre del dia. Es una ensopgada ben lamentable i que tots

hem de fer els medis de que no's repeteixi.

A estudiar uns, a apendrer d'ensenyar els altres i el terrenó s'abonarà de tal manera que la planta maligne (maligne en el sentit pedagògic) de la carbassa no arrelará entre nosaltres i evitará comentaris desgraciadíssims per determinades persones.

JOCS FLORALS DE OLOT

Certamen Literari i Artistic d'Olot de 1914

ANY XXV DE LA FUNDACIÓ

La Junta Organitzadora se complau en convidar a tots els poetes i prosadors de totes les terres aont la nostra hermosa llengua es parlada, a pendre part en el concurs que's clourá amb la festa celebradora el dia 9 de setembre prop·vinent o en altre dels dies de les festes que anyalment celebra la nostra ciutat en obsequi a sa excelsa patrona la Verge del Tura.

Al publicar aquesta lletra de conyit, l'esmentada Junta desitja a tots els concursants inspiració i bona sort per guanyar els premis que s'ofereixen a tenor del següent:

CARTELL

PREMIS:

1er. **Flor Natural:** premi d'honor i cortesia, que s'adjudicará a la millor composició en vers sobre tema que's deixa al bon gust i frane arbitre de l'autor. El qui'n resulti guanyador deurá fer-ne present a la dama de sa elecció que será proclamada Reina de la Festa, i des de son lloc presidencial, farà entrega dels altres premis als qui'n sien guanyadors.

2on. **Un objecte d'art** o son equivalent en metalle, (100 ptes.), ofert per l'Excm. Ajuntament d'aquesta ciutat, per adjudicar a la millor composició en vers que respóngui al tema de Patria.

3er. El «Cos d'Adjunts» ofereix un altre **objecte d'art** o son equivalent (100 ptes.), per ésser adjudicat a la millor composició d'assumptes religiosos i moral.

4t. D. Pere Llosas, Diputat a Corts per aquest districte, ofereix **un objecte artistic**, a la millor monografia històrica sobre'l tema: *La vila d'Olot durant els regnats de Joan II i dels Reis Catòlics.*

5nt. **Un joc d'escriptori d'onix i plata** ofert pels Exms. senyors D. Frederic Rahola, Marqués d'Allella i Compte de Figols, Senadors per aquesta província, per premiar la millor composició en vers o en prosa literaria de tema lliure.

6t. El M. I. Sr. Marqués de Galtero ofereix **un objecte artistic** per adjudicar-lo a la millor llegenda, tradició poética o fet històric de la comarca olotina, narrat o cantat en prosa o en vers.

7t. D. Joan i D. Josep Clará ofereixen **una obra d'art**, original dels donadors, a la millor prosa de tema lliure.

8t. D. Josep Llimona ofereix altra **obra d'art**, original del donador, per ésser adjudicat a la millor composició literaria en prosa o vers de tema lliure.

9t. D. Josep Berga i Boada ofereix **un quadro** original del donador, a la millor *Novel·leta de costums rurals o ciutadanes.*

10. D. Celesti Devesa ofereix **una obra escultúrica** original del donador, a la millor composició en prosa o vers d'*assumptes montanyencs.*

11. D. Menció Domenge ofereix **un quadro** original seu, per adjudicar a la composició en vers que millor canti *l'èncis de la vida del camp.*

12. **Un objecte d'art** o son equivalent (50 ptes.), oferta d'un donador anònim, per la millor poesia humorística de bona llei.

13. La casa *El Arte Cristiano* ofereix **una imatge** ricament decorada, obra dels seus tallers, per adjudicar al millor *Aplec de cançons populars*, lletra y música, recullides en la comarca olotina.

14. La casa *El Sagrado Corazón* ofereix **una imatge**, fabricada en els seus tallers, per premiar la millor *poesia mística.*

15. La casa *Las Artes Religiosas* ofereix **un objecte d'art**, fabricació de la casa, per ésser adjudicat a la millor poesia de tema lliure.

CONDICIONS:

Els treballs deurán ésser inèdits i escrits en catalá.

Deurán ésser remesos, en la forma acostumada en tots els certamens al Secretari D. Antón Bolós (carrer de Sant Rafel, 27), per tot el dia 10 d'Agost.

El Jurat no podrá dividir els premis ni concedir accessits.

El *cos d'adjunts* se reserva la propietat de les obres premiades durant un any a contar del dia de la festa.

El Jurat estará constituït per D. Joaquím Ruyra, *president*; D. Pere Llosas, *vispresident*; don Eduard Girbal Jaume, D. Jaume Barrera, *Pvre.*, D. Josep Lopez Picó i D. Bonaventura Subirás, *vocals* i D. Joan M. Feixas, *secretari.*

La Junta Organitzadora: Joseph Saderra, *president*; Ignasi Rubió, *vispresident*; Piu Freixa *arxiver*; Joan J. Caminals, *tresorer*; Antón Bolós, *Secretari.*

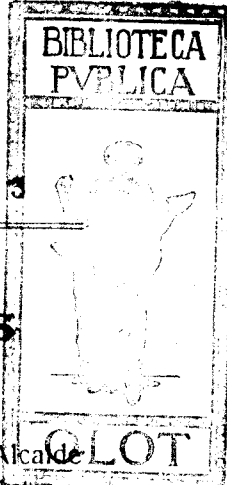
Noves

Diumenge passat tingue lloc a «Vista alegre» en les fonts de S. Roc, el banquet amb que la societat «Foment de Cassa i Pesca» va celebrar l'estat florent de la mateixa. Aprop de cent comensals s'ajuntaren per a commemorar aital festa, regnen entre ells la mes gran cordialitat.

Se pronunciaren discursos entusiastes per la prosperitat de la benamèrita associació, que en un any ha vist augmentar considerablement el nombre de socis, car actualment son mes de tres cents.

Al finalitzar el banquet se repartiren els puros que oferiren els dignes socis Srs. Sibidí, Quer, Hostenc i el Guarda Jurat Sr. Balsells, entre els pescadors que en dit dia se distingiren mes en l'art dit de pesca en canya. Felicitem a la Junta Directiva per l'acert amb que dirigeix l'esmentada societat, i li desitgem tota mena de felicitats.

La Junta «La Caritat» formada d'entre la Municipal de Protecció a l'Infancia i repressió de la

mendicitat, ha circulat entre els veïns d'aquesta ciutat, un atent B. L. M. explicant-los-hi els nobles fins que persegueix i que son els següents:

1er. Auxiliar de moment a tots els pobres, per medi de bonos, amb els quals podrà adquirir-se en qualsevol tenda de la ciutat, mentres per raons especials no'n sigui exclosa, tota mena de comestibles i carbó;

2on. Quant se cregui convenient i es disposi de medis, donar menjar dos vegades al dia als menesterosos i hostatge als que no'n tinguin;

3er. Aixecar l'esperit decaigut i moralisar els que per falta d'ell se hagin abandonat a la misèria.

4rt. Buscar treball als que's trovin en el cas abans indicat i tinguin resistència física per a soportar-lo;

5nt. Gestionar l'admissió dels vells i hospiciaris en els diferents establiments benèfics provincials i regionals;

6é. Exercir igualment per ministeri de la llei, la protecció a l'infancia abandonada, procurant, no sols l'ingrés en els establiments provincials de caritat o de correcció, sinó reorganisar nostres Albergos infantils; i

7é. Aixís que sigui instalat el refector dels pobres i sempre que's consideri convenient, procurar despatxar racions a preu econòmic, en aquells obrers que, per guanyar un petit jornal, necessitin l'auxili de llurs mullers i no puguin aquestes tenir-los-hi a l'hora arreglat el menjar.

Tenim l'honor de pregar-li se digni protegir les dites finalitats, contribuint a la subscripció pública oberta, servint-se inscriure's en l'adjunt Butlletí, assegurant-li que de realisar-se les aspiracions de la Junta, quedarà extingida a Olot la mendicitat pública.

La Junta de La Caritat aprofita l'ocasió per a testimoniar-li la seva consideració personal més distingida.

Olot, Juny de 1914

El President,
Candi Agustí

El Secretari,
Joan Aumallé

Tractant-se d'una idea tant noble preguem als nostres llegidors omplen el bolletí acompanyat amb el B. L. M. suscrivint-se per la quantitat que tingui a bé, en benefici de la classe menesterosa.

En nom dels joves de la ciutat, dirigirà la sardana d'avui, el distingit jove en Ramón Escubós Serrat-Calvó.

Portarà la representació de l'Ajuntament, el digníssim tinent d'arcalde, president de la Comissió de Governació, nostre bon amic en Joan Tresserras.

Donades les simpaties d'aquets senyors, es de creure que les sardanes seràn lluidíssimes.

Ahir a les cinc de la tarde, la sortida dels gegants produí una veritable alegria entre la gent menuda.

I ara que parlem dels gegants, ¿no fora hora ja de que's pensés dotar-los d'un vestit nou? Francament, aquells esquinos i aquelles taques, guarden molt poca relació amb l'escultura esplèndida dels mateixos.

S'ha llegit al Congrés un projecte de llei modificant la d'Accidents del treball. Ja era hora,

car una gran massa obrera, la del camp, estava eliminada, al nostre entendre, amb molt mal acert, dels beneficis de la mateixa. Suposem que aquesta marcarà d'una manera clara els drets de tots els obrers; de no ser aixís, trovem inútil cap reforma.

Definitivament, la Diada Regionalista se celebrarà els dies 28 i 29 d'aquest mes.

L'«Orfeó Català», nostra primera entitat coral, demà marxà a París i Londres, en quines ciutats hi donarà alguns concerts.

Els hi desitgem un bon camí i un esplendorós triomf, que siguent d'ells, serà de nostra estimada Catalunya.

Des del dia 30 de Maig al 5 del corrent aquesta Sucursal de la «Caja de Pensiones para la Vejez y de Ahorros» ha obert 3 llibretes noves, ha rebut per imposicions 9141 pessetes i n'ha pagat 9752 per reintegres d'estalvi.

Durant la present setmana actua de Vocal de torn D. Lluís Mir i Vayreda.

Dissapte prop vinent, els paletes i peons d'aquets, celebren la seva festa amb passant, ofici, sardanes al Firal i a Sant Roc, i ball per la nit en el café d'Olot, a càrrec tot de l'orquestra «Els Petits».

També celebrà la festa de Sant Antoni, el poble de Sant Esteve de Bas, el mateix dissapte, amb l'orquestra «La Principal Olotina».

Aquesta mateixa orquestra està contractada per a'l diumenge a celebrar la mateixa festivitat, en el poble de Sant Privat de Bás.

Dissapte passat, morí després de ràpida i cruel malaltia, l'Ilm. Sr. Bisbe de Girona Dr. Francisco de Pol (a. c. s.). A l'acte de l'enterro, que tingué lloc l'últim diluns, hi concorregué una nombrosa gernació, prova evident de les moltes simpaties que en vida s'havia captat l'ilustre finat.

Ahir en aquesta ciutat tingué lloc la celebració un solemne ofici funeral per l'etern descans de la seva ànima.

A la seva distingida familia endresseu des d'aquestes columnes el nostre més sentit pesam per pèrdua tant irreparable.

Son molts els preparatius que fa el veí poble de Sant Joan les Fonts per a la seva festa major. Segons ens diuen, hi ha una orquestra de La Bisbal contractada.

Hem vist que en el camí de Sant Francesc hi ha un oratori aterrat, que, segons sembla ha sigut alguna carreta la causa del desperfecte.

Anuncis oficials

D. EVELIO BARNADAS VILA, Alcalde Constitucional de la Muy Leal ciudad de Olot.

HAGO SABER: Que por Real orden del Ministerio de la Guerra de fecha 3 del que rige, publicada en la Gaceta de Madrid, se amplia el plazo para acogerse a los beneficios del Capitulo XX de la Ley de Reclutamiento habiendo sido prorrogado hasta el 31 de Julio próximo el plazo para que los individuos que lo deseen ingresen las cantidades correspondientes a la cuota a que se acojan y abonen hasta dicha fecha los plazos vencidos los que no lo hayan efectuado.

LO QUE SE HACE PÚBLICO para conocimiento de aquellos a quienes pueda interesar.

Olot 8 de Junio 1914.

E. Barnadas.

IDEAL PARK

GRANDIÓS PROGRAMA DE PELÍCULES

per avui 11 Juny 1914

Revista Pathè 268

Cinta de 215 metres

HORRIBLE PESADILLA

Assumpt dramàtic de 265 metres

SECRETO DE LA

HUÉRFANA

Película dramática de 1305 metres

MAX TOCA EL PIANO

Película cómica de 305 metres

Preus de costum

Sessions contínues des de les 7 les 12.

En cas de pluja, les sessions comensaràn a les 5.

Gran assortit de

POSTALS

de totes menes.

En la imprenta **Aubert**

Des de Sant Joan de las Abadesas

Ja es mort el Sr. Picón?

Si es aixís, que Deu l'hagi perdonat.

¿Com ho farem ara que no tindrem qui'ns digui que no podem anar apendrer café a can Pep? Perque allí hi van persones molt dolentes, (segons ens deia el Sr. Picón). I pot ser si que tenia raó, perque li hem vist alguna vegada en el Sr. Picón; pro si es veritat que siga mort, ja hi podrem anar sense cuidado. ¿Voldrán dir els meus estimats llegidors que no tornarà a ressucitar? Tinguin present que vaig dir-los-hi que era un mico amb molles; podrà haver mort la part de mico, pro les molles encara subsisteixen. Les molles ara se anomenen *Romansones*, pro la veritat, sense el mico no fan l'efecte. ¿Qué no han llegit el nombre VIII de «La Veu Comarcal» de Ripoll, aquell tros de Sant Joan de les Abadeses, que les molles de que'ls parlo s'han tornat tot un Corresponsal per obra i gracia del Sr. *Romansones* i per si no'l coneixen, comensa per ensenyarnos aquelles fenomenals aures, diguent nos que a la caixa hi tenim 9.000 ptes. per disposar, (suposa no serán seves) i continua diguent: «el Sr. Pujol ple de si mateix als veurers amb tants diners...» ¡Home aixís ja ho entendrem, ¿Que serà del Sr. Pujol aquella caxia? Si es aixís ja podrem donar per cert que'n *Romansones* no es el seu administrador. Y miris, ¡que si'ns diu les coses plorant, no podrem entendre! De modo que'l Sr. Pujol feu una pregunta a n'el Sr. Armengou de poca fortuna per el preguntat. ¿No es aixís? ¡Quin atreviment...! ¿Qui li havia de dir que aquell *pegot* sapigués fer-li les sabates a la mida, a n'al Sr. Armengou? ¿S'esclama V. Sr. Armengou de que el Sr. Pujol no li parla com V. se mereix? ¡Pot ser si que tinga raó V.! Que tal vegada perteneix V. an aquella minoria de vaques i demés bestia de que'ns parla V.? ¡Ah...! si es aixís està clar que te raó! Perque lo mes eloqüent per una vaca rebel es un bon *gayatu*, i si perteneix an aquell altre, que amb tot vol fer cumplir la llei de l'embut, segons vosté diu. ¡Oh! en aquesta no se'ls hi pot fer cap de pregunta, pro, aixó si, s'hi ha d'estar sempre en *guardia* i vigilar-se molt l'ermilla, perque *noi macu*, aixó de la llei de l'embut penso que's una mala cosa. I escolti, ¿alló que deia vosté de la pidermis? ¿qué guarda relació amb la llei de l'embut? ¡Ah...! si es aixís, ¿que tindria d'estrany que vosté la tingués molt groixuda? perque ja veurà si es que perteneix en aquella minoria de vaques i demés bestia...

La majoria de nostre ajuntament presentà un estat de comptes, i manifestar, que es el que volen fer imprimir i entregar-ne un exemplar a cada familia (aquí fué Troya!)...

El Sr. Armengou, que es el *pesa tractant-se* de comptes, digné que tenia de repasar-lo i necessitava un parell de dies, hi li digueren, conforme. Pro el cas fou que *con su grandísimo talento*, hi trovà diferencies, pro ¡manos...!, lo mes xocant sigué que'l regidor Sr. Pujol, ho prengué de serio, i volgué sapiguer en que consistien aquelles diferencies, i ja tenim el Sr. *Romansones* fen problemes complicadíssims i calcus *matemàtics*, per mirar de trovar la solució, no tansols per trovar la diferencia, que ell havia dit, si no per sortir del *laverinto* de aont se havia ficat. I vinguen sumes. . . . divisions. . . i . . . restes, i aquell *senyó*, no podia trovar la solució, (i naturalment), com que tot te ff en aqueix mon, harriba ha compendrer que el senyor administrador, contador i caixer no estaven disposats a que se 'ls *passegessin*, i ve-

gent, que la qüestió ja se tornava de *seculó*. . . . allavors el senyor *Romansones*, exclamà. ¡Senyors: . . . ! ¡meaculpa. . . . ! ¡meaculpa. . . ! ¡meaculpa!

I apropòsit. *Lo cortés, no quita lo obediente*, (com diuen els castellans). No mes que per complaurel, tin gust de contestar-li aquella pregunta de V. «¿Quin dia fou el que 'l Sr. Arcalde prometé fer presentar els llibres de contabilitat a la sessió següent?» ¡Pobre Sr. *Romansones*. . . ! Vosté estudia massa. ¿Que tal vegada, son els *calculus* que li fan perdre la memoria? Doncs miris: fou el dia 5 d'Abril prop passat. El dia que V. no's presentà per no *entonar el himno del «Tio yo no lo he sido»*, fou el dia 13 del mateix mes. (Aquell que el Sr. *Picón* digué ser un *concibiliabum*). I el dia que V. tingué de confessar que estaven bé els comptes presentats, fou el dia 19 d'Abril. Per lo vist, ¡ah! . . si; si; a vosté per comptes no pot *negarse-hi*. ¡I pensar que tot un poble el califiqui de burro! . . . ¿Veu? Doncs jo penso que vosté ha estudiat molt per. . . . ¡i que prou deu tenir totes les notes de *sobressalient!* Perque, *vamos!* tot el poble ja el reconeix per tot un *talentós* de. . . .

¿Que vol dir vosté, que el poble no te raó de dir que si alguna vegada allà dintre aquells senyors tenen la condescendencia de deixar-lo dir, *¡veies tu!* . . . *¡jaquest!* que per aquest viatge no necessiten alforjes? ¿Que no te raó el poble, de dir, que sols vosté es capàs de fer aquell escrit de «La Veu Comarcal» de Ripoll, firmat per el *Guardià de S. Gim.* que diu alló de la *Vinyeta* i de *Banyeta* que tan se revolca el seu autor per el llot de la inmundicia?

¿Que no te raó el poble de dir, que en el lloc que vosté siga, es difícil la tranquil·litat? I a propòsit: ¿Que ja no es dedica vosté a presentar vots de censura? ¿No es veritat senyor Antem que aquest Sr. *Romansones* hi es molt aficionat? Per o aixó, si. *Con todas sus censuras aqui no ha pasado nada.*

¿Que no te raó de dir el Sr. *Romansones*, que el Sr. Pujol es un *travieso*? ¡Aont se's vist tenir l'atreviment de fer enfadar els nostres *incomparables Bufons* que ara sens han tornat tot un Corresponsal! ¡Afigurint-se mos estimats llegidors! que a pesar de volguer nostres *mono-sabios* que lo que devia nostre municipi a la «Eléctrica Sayós i C.» se anés liquidant, en petites quantitats. I amb tot i haber-ho proposat aixís, algun de vostés, el Sr. Geroni Pujol volgué pagar-ho tot de un cop. ¿Voleu mes atreviment? ¡Oh. . . ! ¡I lo pitxor de tot, fou en entregar-los a n'el representant de dita companyia! ¡Ja tenen raó ja vostés de dir que no van en lloc aquella colla de *tontos!* ¿A n'aquí se els hi acut entregar una quantitat tan considerable a un pobre *pelat?* ¡I més, siguent un *conspicuo redentor del obrero* com diuen vostés! ¡Oh. . . ! i despres *Caratsus*. . . . que dirà l'altre.

¿Si aquest *radimontri* de representant se li hagués ocurregut de fugir amb els diners? ¡Ves...! ¡quin disgust per aquets *pobres* redemptors de la *patria* (la seva). ¿Volen dir vostés que no pensaba be aquell senyor que proposà cridar a l'Amo i entregals a n'ell mateix? ¿Volen dir que el senyor que feu aquella proposició fora capaç de fugir amb aquella quantitat?... ¡Oh...! Si es aixís prou que'ls crec. Perque vostés deien «coneix-te a tu mateix i coneixeràs als altres» i quan ells ho diuen es que saben que aquell senyor te molta pràctica feta, amb aquestes coses. ¡Afigurint-se mos estimats llegidors aont arri-

ba la *dallonses* d'aquell *pegot*. (segons el califica el Sr. *Romansones*.) que segons diuen nostres *Bufons*, digué en la sessió del 25 que: siguent una quantitat de mil i pico de pessetes, debía cridar-se al Sr. Sayós. Sr. Corresponsal: que's estrany que tots sentirem que fou un altre que feu dita proposició. I aixó que erems més de cent de públic. ¡Oh...! Vostés tenen una sinceritat molt *acrisolada*.

¡Oh...! ¡Afigurint-se el Sr. Pujol si'n tingué de *atreuiment!* de manar en el caixer que entregués a n'el representant de Sayós i C.^a, dos mil i un *pico* força gros de pessetes sense més requisit que un simple recibo, segons m'han assegurat.

¡Ah, si, si, si! senyor representant, vosté enteris del nombre IX de «La Veu Comarcal» (de Ripoll), i si vosté ho enten tal com voldrien ells, non dupto pas, que allà aont atrapi en el Sr. Pujol li cantarà les *tres vins* i les *quaranta*, i si aixís encara li sembla poc, demanin en el Sr. *Romansones*, i ja ho veurà si quedarà satisfet. Pro, aixó si, li recomaño que hi vagi amb cuidado, perque nostres *Bufons* m'han assegurat que'l Sr. Pujol te molt geni, i quan ells ho diuen... ¡Pobres *Bufons!* quin paper més ridicul representen vostés ¡Apa macos! ¡sigueu bons minyons!... no fassin cap més *raru*... i els donaré un *bobó*.

I doncs ara, ¿que ja no tiren *requiebros* an a la *Vinyeta*, el *Roquerol* i la *Botina*? ¡tant que'n sabien,

¡Caratsus...! des de que tinc tanta de por no se lo que'm passa. Ara m'adono que no puc complaurel als nostres *Bufons* amb aquells versos de la caixa del temps de *Maria Castanya*. Ja ho veurán, es lo que passa, la por...

L'ERMITA DE SANTA BARBARA

Remitit

Sr. Director d'EL REFORMISTA de Olot.

Molt senyor meu i de tota la meva consideració: Li estimaré moltíssim tingui la bondat de publicar aquesta carta:

El setmanal de Ripoll «La Veu Comarcal», en el nombre IX publica un solt que no puc menys que protestarne enérgicament de la mala intenció del seu autor a l'atribuirme aquelles paraules de que devia cridar-se el Sr. Sayós per a entregar-li aquella quantitat, ja que un servidor sols te interés en que's pagui, i aixís ho ha posat de manifest al numerós públic que assistí a la sessió de referencia. Com també qui fou qui pronunciá paraules que a l'enterar-se'n el Sr. Rodellas podia sentir-se'n si el seu autor hagués sigut persona més respectable.

Conec be prou en el Sr. Sayós i el seu representant en aquesta, que per compendrer que la mala fé del tal escrit els hi puga mereixer altre cosa que despreci. I estic disposat a provar a l'autor de dit escrit que's un verdader farsant. Si es que te prou pit per a ensenyar la cara, lo que me resisteixo a creurer.

Donant-li les gracies anticipades per la publicació de la present se ofereix de V. affm. s. q. l. b. l. m.

Geroni Pujol.

Sant Joan de les Abadeses, 31 Maig de 1914.

Imp. de P. Aubert, Clivillers, 22.—Olot.